

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
КОМИСИЯ ЗА ФИНАНСОВ НАДЗОР

РЕШЕНИЕ № 507-ОЗ
от 10.08.2011 г

Постъпила е жалба вх. № 91-02-359/07.07.2011 г., от ”ДЗИ–Общо застраховане” ЕАД, гр. София против Решение № 365 - ОЗ от 17.06.2011 г. на Заместник - председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ Управление “Застрахователен надзор”

Производството е по реда на чл. 13, ал. 6 във връзка с чл. 16, ал. 3 от Закона за Комисията за финансов надзор (ЗКФН) и глава шеста, дял втори от Административно - процесуалния кодекс (АПК).

Жалбата е подадена чрез административния орган, издал акта, в 14 дневния срок за обжалване на административни актове по административен ред по чл. 84, ал. 1 от АПК.

Административното производство по прилагане на обжалваната принудителна административна мярка е започнало във връзка с направените констатации при разглеждане на жалба с вх. № 91-02-359/25.02.2011 г. от Петър Кременски, с която последният сезира КФН за неоснователно отказано изплащане на застрахователно обезщетение от ”ДЗИ –Общо застраховане” ЕАД.

Съгласно чл. 105, ал. 5 от КЗ, застрахователят не може да изисква доказателства, с които потребителят на застрахователната услуга не може да се снабди поради съществуващи нормативни пречки или поради липса на правна възможност за осигуряването им. Наредба № ІЗ – 41 в чл. 6, т. 3 поставя нормативно ограничение пред съставянето на документи за настъпило пътнотраспортно произшествие при повреди на МПС, възникнали в паркирано състояние. Раздел 2, т. 10.5.1 от Общите условия по автомобилна застраховка „Каско” на ”ДЗИ – Общо застраховане” ЕАД задължава застрахованият при настъпване на застрахователно събитие да „изиска издаване на съответните документи, удостоверяващи събитието”.

С писмо изх. № 91-02-359 от 01.06.2011 г. заместник - председателят на Комисията за финансов надзор, ръководещ Управление “Застрахователен надзор”, в съответствие с изискването на чл. 26, ал. 1 от Административно - процесуалния кодекс (АПК), уведомява ”ДЗИ – Общо застраховане” ЕАД за това, че е открито административно производство по издаване на индивидуален административен акт за прилагане на принудителна административна мярка. На застрахователят е даден срок от три дни от получаване на писмото за представяне на обяснения и възражения.

С писмо вх. № 91-02-359/07.06.2011 г. ”ДЗИ– Общо застраховане” ЕАД представя възражения по откритото производство.

След разглеждане на събраните в производството доказателства, на основание чл. 16, ал. 1, т. 15 от Закона за Комисията за финансов надзор (ЗКФН), чл. 303, ал. 1 във връзка с чл. 302, ал. 1, т. 1 и т. 4 от КЗ, чл. 59, ал. 1 и ал. 2 от АПК и чл. 22, пр. 1 от ЗАНН, с Решение № 365 - ОЗ от 17.06.2011 г. заместник - председателя на КФН, ръководещ Управление “Застрахователен надзор” прилага принудителна административна мярка с диспозитив: **“Задължавам ”ДЗИ– Общо застраховане” ЕАД в 30 – дневен срок от датата на получаване на решението за прилагане на принудителна административна мярка да приведе Раздел 2, т. 10.5.1 от Общите си**

условия (ОУ) по автомобилна застраховка „Каско” в съответствие с разпоредбата на чл. 105, ал. 5 от КЗ и с разпоредбата на чл. 6, т. 3 от Наредба № ІЗ – 41 от 12.01.2009 г. за документите и реда за съставянето им при пътнотранспортни произшествия и реда за информиране между Министерството на вътрешните работи, Комисията за финансов надзор и Информационния център към Гаранционния фонд”. Разпоредбата на чл. 16, ал. 5 от ЗКФН предвижда, че обжалването не спира изпълнението на индивидуалния административен акт, т.е. решението подлежи на незабавно изпълнение, независимо дали е обжалвано.

В подадената от „ДЗИ–Общо застраховане” ЕАД жалба се оспорва изцяло, като незаконосъобразно и нецелесъобразно Решение № 365 - ОЗ от 17.06.2011 г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 302, ал. 1, т. 1 и т. 4 от КЗ, и се иска неговата отмяна. Аргументите на застрахователя са следните:

„ДЗИ–Общо застраховане” ЕАД излага твърдение, че не са налице законовите предпоставки на чл. 302, ал. 1, т. 1 и т. 4 от КЗ за налагане на принудителна административна мярка, тъй като не е налице нарушаване на КЗ и застрашаване на интересите на потребителите на застрахователни услуги. В подкрепа на това твърдение се посочва, че липсват доказателства застрахователят да е изискал документи в нарушение на чл. 105, ал. 5 от КЗ и чл. 6, т. 3 от Наредба № ІЗ – 41. Твърди се, че административният орган неправилно е прил, че позоваването в отказа за плащане от страна на застрахователя на Раздел 2, т. 10.5.1 от общите условия означава съществуване на противоречие между този текст от общите условия и чл. 105, ал. 5 от КЗ и чл. 6, т. 3 от Наредба № ІЗ – 41. Жалбоподателят се мотивира с факта, че никъде в посоченият текст от общите условия няма изискване към потребителите на застрахователни услуги за представяне на конкретно посочен документ и целта на текста е да се укажат отнапред основните задължения на застрахования, свързани с установяване на настъпилото събитие. Твърди, се че какъв точно документ ще бъде представен и дали ще бъде представен за доказване на събитието се преценява конкретно, с оглед спецификата и вида на осъществения риск, поради което в Раздел 2, т. 10.5.1 от общите условия е записано, че задължението на застрахованото лице е „да изиска издаване на съответните документи, т. е документи, които се издават от компетентните органи, съобразно вида на риска и обстоятелствата, при които той се е осъществил”. Изтъква се и че в цитирания в Решение № 365 - ОЗ от 17.06.2011 г. случай с отказа да бъде изплатено обезщетение на Петър Димитров Кременски «допълнителни документи не са посочени, респективно изискани от застрахователя».

В жалбата „ДЗИ – Общо застраховане” ЕАД излага и твърдението, че административният орган не е взел предвид и не е обсъдил изложените от него в производството по издаване на административния акт доводи за «наличие на грешно позоваване на текстовете от общите условия по застраховката, които противоречат на чл. 105, ал. 5 от КЗ и чл. 6, т. 3 от Наредба № ІЗ – 41” и че актът е нередовен поради несъответствие между действителното фактическо положение и изложената в акта фактическа обстановка по случая.

Претендира се съществено процесуално нарушение в производството по налагане на принудителната административна мярка, тъй като административният орган е наложил принудителна административна мярка и съставил акт за установяване на административно нарушение (също обжалван) на едно и също юридическо лице, повод за които е една и съща преписка, образувана по жалба на едно и също физическо лице. Твърди, че „наличието на основания за съставянето на акт за установяване на административно нарушение на застраховател във връзка с ликвидирането на конкретна преписка по щета е различно от наличието на основание за налагане на принудителна административна мярка, поради противоречие на общите условия на

застрахователя с текстовете на закона.

С жалбата се твърди, че е незаконосъобразно и нецелесъобразно и допуснатото предварително изпълнение на Решение № 365 - ОЗ от 17.06.2011 г. и се иска спиране на предварителното изпълнение.

КФН счита изложените в жалбата на „ДЗИ – Общо застраховане” ЕАД аргументи за неоснователни предвид следните съображения:

Твърдението на жалбоподателя, че липсват доказателства той да е изискал документи в нарушение на чл. 105, ал. 5 от КЗ и чл. 6, т. 3 от Наредба № 13 – 41 не е аргумент, който обосновава твърдяната от него липса на законова предпоставка за налагане на принудителната административна мярка поради липса на нарушаване на КЗ и застрашаване на интересите на застрахованите лица. Действително в разгледания в производството по налагане на принудителна административна мярка случай, в писмата, с които отказва на застрахованото лице изплащане на застрахователно обезщетение, застрахователят не е поискал изрично от застрахованото лице представяне на документи за настъпило пътнотраспортно произшествие, но отказва изплащане на обезщетение единствено с мотив разпоредбата на Раздел 2, т. 10.5.1 от общите си условия, съгласно която „При настъпване на застрахователно събитие застрахованият е длъжен да уведоми незабавно всички компетентни органи, според вида на застрахователното събитие, държавни органи (МВР, службите за противопожарна и аварийна безопасност и/или др.), да изпълни всички свои задължения, посочени в Закона за движение по пътищата и другите нормативни актове, както и да изиска издаване на съответните документи, удостоверяващи събитието”. В писмо до КФН с вх. № 91–02–359 от 02.05.2011 г. получено в процедурата по събиране на доказателства в хода на производството по прилагане на принудителната административна мярка застрахователят потвърждава, че е отказал изплащане на застрахователно обезщетение, на основание че „застрахованият не е уведомил незабавно всички компетентни органи и не е предоставил официален документ от МВР за декларираното от него събитие”.

Неоснователни са и твърденията на „ДЗИ – Общо застраховане” ЕАД, че позоваването в отказа за плащане от страна на застрахователя на Раздел 2, т. 10.5.1 от общите условия не означава съществуване на противоречие между този текст от общите условия и чл. 105, ал. 5 от КЗ и чл. 6, т. 3 от Наредба № 13 – 41. Текстът на Раздел 2, т. 10.5.1 от общите условия по автомобилна застраховка „Каско” на „ДЗИ – Общо застраховане” ЕАД действително въвежда общо задължение за застрахованото лице, което общо задължение обаче не е съобразено с нормите на чл. 105, ал. 5 от КЗ и чл. 6, т. 3 от Наредба № 13 – 41 и в този смисъл им противоречи.

Аргументът на жалбоподателя, че текстът на Раздел 2, т. 10.5.1 от общите условия не противоречи на чл. 105, ал. 5 от КЗ и чл. 6, т. 3 от Наредба № 13 – 41, тъй като в практиката се преценява конкретно за всеки отделен случай какъв точно документ да бъде представен и дали да бъде представен се опровергава и от поведението на застрахователя в цитирания казус със жалбата на Петър Димитров Кременски.

Невярно е и твърдението на жалбоподателя, че заместник - председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ Управление “Застрахователен надзор” е приел, че позоваването на Раздел 2, т. 10.5.1 от общите условия в отказа на застрахователя за плащане на обезщетение означава противоречие между този текст от общите условия и чл. 105, ал. 5 от КЗ и чл. 6, т. 3 от Наредба № 13 – 41. В решението си заместник – председателя разглежда принципно текста на разпоредбата на Раздел 2, т. 10.5.1 от общите условия и стига до мотивирания извод, че в противоречие на

изискването на чл. 186, ал. 5, т. 4 от КЗ, съгласно който общите условия трябва ясно и недвусмислено да определят задълженията на застрахования при настъпването на застрахователно събитие и за неговото доказване, в общите условия на „ДЗИ–Общо застраховане” ЕАД липсват ясни и недвусмислени разпоредби относно дължимото поведение на застрахования в случаите, при които се установи, че пред снабдяването му с определено доказателство съществува нормативна пречка. Несъответствието между общо формулираното задължение на застрахованото лице в текста на Раздел 2, т. 10.5.1 от общите условия и текста на чл. 105, ал. 5 от КЗ и чл. 6, т. 3 от Наредба № 13 – 41 съществува на собствено основание, поради което не е налице и твърдяното процесуално нарушение в производството по налагане на принудителната административна мярка, аргументирано с факта, че административният орган е наложил принудителна административна мярка и съставил акт за установяване на административно нарушение на едно и също юридическо лице по повод една и съща преписка, образувана по жалбата на Петър Димитров Кременски. Не съществува нормативна пречка по повод на едно и също деяние да бъде потърсена административнонаказателна отговорност и едновременно с това приложена и принудителна административна мярка. В случая принудителната административна мярка, в съответствие с чл. 22 от Закона за административните нарушения и наказания е наложена с цел предотвратяване на евентуални бъдещи административни нарушения.

Не може да бъде прието и твърдението за незаконосъобразно и нецелесъобразно допускане на предварително изпълнение на Решение № 365 - ОЗ от 17.06.2011 г. Съгласно чл. 16, ал. 5 от ЗКФН, обжалването не спира изпълнението на индивидуалния административен акт, издаден от заместник - председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор”. Предварителното изпълнение на Решение № 365 - ОЗ от 17.06.2011 г. възниква въз основа на нормативен акт и не е допуснато с изрично разпореждане на административния орган на основание чл. 60 от АПК за да е допустимо обжалването му като незаконосъобразно и нецелесъобразно.

С оглед на гореизложеното, издаденото от заместник – председателят на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор” Решение № 365 - ОЗ от 17.06.2011 г. с което е приложена принудителна административна мярка по чл. 302, ал. 1, т. 1 и т. 4 от КЗ е обосновано с оглед предотвратяване на административни нарушения по чл. 105, ал. 5 от КЗ и е законосъобразно и целесъобразно.

Предвид гореизложеното, КФН счита, че подадената от „ДЗИ–Общозастраховане” ЕАД, гр. София жалба вх. № 91-02-359/07.07.2011 г., е неоснователна, поради което на основание чл. 97, ал. 1 във връзка с чл. 59 от АПК и чл. 13, ал. 1, т. 17, във връзка с ал. 6 от ЗКФН

КОМИСИЯТА ЗА ФИНАНСОВ НАДЗОР

Р Е Ш И :

Отхвърля жалба вх. № 91-02-359/07.07.2011 г от „ДЗИ–Общозастраховане” ЕАД, срещу Решение № 365 - ОЗ от 17.06.2011 г. на заместник – председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор”, като неоснователна.

Първоначалният административен акт (Решение № 365 - ОЗ от 17.06.2011 г. на заместник – председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен

надзор”) може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република България в 14 – дневен срок от съобщаването на настоящото решение.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

СТОЯН МАВРОДИЕВ